

Leto II.

V Celju, dne 10. januarja 1927.

Št 2.

Pred volitvami.

Kadar se ovco lovi, se ji soli moli.

Muhe filozofirajo...

Slabi časi prihajajo. Ljudje se nečejo več tožiti in drug drugemu zgago delati. Zato je pri sodnijah vedno manj dela. Sodniki sami premišljujejo, kako naj bi si skrajšali dolgčas. Neki sodnik, ki med uradnimi urami nima nič dela, je prišel na krasno idejo. Zaceł je namreč pisati »Smešnice« in jih objavlja po listih. Zakaj pa ne? Saj mu tu ni treba misliti toliko na paragrafe in vendar lahko zbada ljudi kakor hoče. — Posledica temu je, da se bo z Novim letom osobe pri sodiščih reduciralo in sicer v prvi vrsti tiste ženske, ki pomagajo sodnikom, kateri nimajo dosti ali pa prav nič dela.

*

KAMELA.

(Zoologična študija. — Spisal H. F. S.)

Kamela, imenovana tudi »ladja puščave« in to baš radi tega, ker uživaš pri jahanju isto prijetno guganje, kakor na kakem preoceanskem parniku, se deli v razne razrede ali kategorije. Vendar je ne moreš premestiti ali povisati; kvečjemu, da jo povzdignejo prebivalci nje slavne domovine v sedma ali celo deveta nebesa.

Kamela živi in umre v puščavi, pa kljub temu ni kak puščavnik, kakor bi morda kdo mislil na prvi hip. Je zelo solidna žival, ki se hrani s prav vsakdanjimi stvarmi. Imenuje se pa »kamela« zato, ker se na svojih potovanjih po suhi pustinji nikdar in nikoli ne zaleti v kako gostilno, kar je brez dvoma zelo neumna. Zaradi tega imenujemo prismojene ljudi tudi »kamele«.

V svoji vroči domovini nadomešča kamela vozove za prevažanje pohištva in železniške tovorne vagona. Natovorena z vsakovrstnimi tovari in bremenih jadra potrpežljivo in molče svojo pot.

Kdor prevzame vsako breme, požre sleherni žalitev, kdor veruje najdebelejše laži in se lahko »nabarba« od kogarsibodi, ne da bi ugovarjal ali protestiral — je in ostane »kamela«.

Največji del tovorov prenaša seveda na svojem hrbtu. Vidna posledica

Ko bo Uzunović sestavljal svojo šesto (ali sedmo) vlado, bo minister za vere kak Cohnstein ali Levy, za vojno pa kak jezuit ali frančiškan. S.

Ženska srca so kakor peči, vedno se jim mora prilagati, da ne poide — ogenj.

*

Čim ljubeznivejši je mož s svojo ženo, tem več grehov ima na svoji vesti. Štefuc.

Živijo Amerika! Tam so pili koccem lanskoga leta opolnoči namesto punča — limonado. S.

*

Ženske sprejemajo kakor dolg vdanost in požrtvovalnost od moškega, ki ga ne ljubijo; pa niti hvaležne mu niso za to. Mogel bi napraviti njim v uslugi najboljši junaški čin, a še na kraju pameti jim ne bi bilo, da bi se čudile.

*

Ženska duša je tako nestalna, da se je morda že izpremenila v trenutku, ko čitamo od nje pristrčno ali nežno ali zgolj genljivo pismo.

*

Zakon brez otrok je podoben praznoidočemu mlinu; sliši se klopotanje, a moke ni videti.

*

ttega je grb ali celo dva, s katerim ali katerima je obdarovana vsaka kamela. — Te grbe uporabljajo njih praktični gospodarji in gospodarice za obešalnike svoje garderobe.

Še v nedavnih časih so se senčile kamele v strogi vojaški disciplini. V mnogih vojnah so se pošiljale kar po cele divizije proti sovražniku. Ker pa je kamela po naravi zelo miroljubna, ali vsaj ne hudobna žival in je zašel tudi strah evropskih narodov pred bodočimi vojnami, ter je poleg tega prodrl tudi razorožitveni duh v temno njeno domovino, so vložile kamele svoj živalsko-ljubni predlog pri razorožitveni konferenci v Washingtonu.

Predlagajo pa, da se jih v bodoče izključi od vsakovrstnih vojnih operacij. Kakor se čita v inozemskem časopisu, so dosegle ugodno rešitev svoje prošnje.

Kamela ima štiri noge in jo v sled tega prav lahko razloči laik od čevljarskega stolca, ki šteje le tri noge.

Če je kamela ženskega spola, se imenuje femininum, ki daje ljudem svoje okusno mleko. To mleko pa ni morda krščeno s kemičnim priimkom H. O.! To pa radi tega, ker se v puščavah kaj težko dobi vode. Svojemu gospodarju nudi razen mleka tudi svoje meso, vendar šele tedaj — ko je zaklana.

Največja ironija je, če najde plešec v svoji juhi las.

*

Med sto moškimi sta dva duhovita, med sto ženskami ena neumna. To je razmerje.

*

Platonska ljubezen ni nič drugega kot slab izgovor. Štefuc.

*

Uzunović bo obhajal kmalu jubilej v sestavljanju vlad. S.

Zagreb (brz.). Včeraj se je zgodil velepomemben političen korak. 4-letni vnuk Stipice Radića je namreč pri avdijenci pri svojem starem očetu izrazil med drugim željo: »Dragi dedek, preskrbi tudi meni ministrski stolček.«

*

Železničarji bodo morali nositi pod novim ministrom-generalom šajkače in lesene sablje. S.

Priatelje, Muh! prosimo, da nam javijo naslove onih, ki bi radi dobili naš list na ogled ter si ga naročili. Imena takšnih nabiralcev bomo objavili v posebni rubriki našega lista.

Kamela je izvrsten tekač, to pa iz prav navadnega razloga: nima namreč pretesnih šimy čevljev! Tudi je ne ovirajo zijava publika in razna civilizirana prometna sredstva, kakor železnice, avtomobili in razni DKV ali BSA! Nasprotno! Kamela se poslužuje na svojih turah »kalopujočega napredka«.

Živi pa kamela od pijače in jedi. Če nima kaj prigrusti rada celo strada. Reči moramo tedaj, da je zelo skromna žival. Usta ima počna najlepših zob — če jih seveda ne manjka eden ali več!

Kamelo prištevamo po svojem poglavitnem delu k prežvekovalcem, vendar prežvekuje le to, kar požre in ne tega, kar sliši! — Tudi dočaka sivo starost, ako ne pogine morda že poprej.

Kamele najdemo zelo pogosto po vaseh, mestih in velemestih. Večkrat jih pokličemo po imenu, da se vzdramijo in zavedajo svojih budalosti.

Nekateri ljudje vzamejo ometovano »kamelo« v usta, ki so, oziroma morajo biti pač zelo velika!

Cirkus Kludsky nam je že parkrat predstavil svoje kamele, toda še nikdar nobene puščave! Najbrž pa zato, ker lahko nekatere naše kraje primerjamo s kako puščavo.

Končam pa svojo študijo z mirno trditvijo, da nisem » — «.

Z našega muholovca.

Med ženskami.

»Nesramnica! Izrovaša ti bom vse lase in izbila zobe!«

»Le poizkusi! Jih boš pa — plačala!«

Lahkomiselnik.

»Torej, Rado, ti res nočeš privoliti v razdružitev najinega razmerja? Zakaj vendar ne?«

»Zato, ker se bojim, da bi si potem v svoji lahkomišelnosti izbral dekle, ki bi znala le financijelno ljubiti.«

Štefuc.

Odpravljena.

Gospodična: »Ali se še spominjate, dragi prijatelj, kako ste mi pred desetimi leti napravili na tem mestu ženitno ponudbo?«

Gospod: »Da, da, takrat ste mi dali prav lepo korbico!«

Gospodična: »Sedaj sem si premislila . . . .«

Gospod: »Jaz tudi!« Štefuc.

Vedno vesel vesel . . .

(Nekoliko neverjetna povest.)

Nekega morilca bi morali v ponedeljek zjutraj obesiti. V nedeljo zvečer so ga obiskali sorodniki in se poslovili od njega. Povabil jih je: »Kajne, jutri pridete še malo?« — Drugi dan se je zbudil z besedami: »No, ta teden dobro začne!« — Duhovnik ga je hotel tolažiti, a morilec je rekel: »Hranite svoje besede, gospod pater, v nekaj minutah govorim z Vašim gospodom.«

Ker je bilo vreme zelo slabo, je rekel na pot k morišču: »No, meni je dobro, mi ne bo treba v tem pasjem vremenu nazaj iti.«

Ko ga je krvnik opomnil, naj bo miren, ker prvič obešuje, mu je odgovoril:

»No ja, saj mene tudi šele prvič.«

Ker je bila lestva mokra, ko je šel po njej navzgor:

»Tu iti, je pa res smrtnonevarno.«

Za zadnjo milost si je izprosil, da sme pokaditi zadnjo cigaro. Med tem ko je kadil, je prišla nenadno zločinčeva oprostitev od smrtne kazni. Zločinec je moral odložiti med čitanjem cigaro. Ko je sodnik končal, je rekel:

Poslednji čas je bil, da ste končali, drugače bi mi še cigara ugasnila.«

S.

Tako ali tako.

Gospodar: »No, Pepo, ali si s službo v moji hiši zadovoljen?«

Sluga: »Bi že še bišo, ko bi mi le nekoliko plačo povišali, ali pa svoji hčerki prispevali nekoliko več drobiža — za tekoče izdatke!« Štefuc

Skromnost.

»Jaz imam le eno edino željo!«

»In ta je?«

»Da bi se izpolnile vse moje želje.« Štefuc.

Repetira.

Mati in hčerka imata smolo, da se srečata pred vrati nekega mladega oficirja, kateri je že več let živel v Parizu. Huda reč. Toda hčerka je bila hitro iz iznenadenja in reče:

»Kaj, ti se tudi pri njem učiš francoščine? Jaz bi morala imeti danes prvo uro.«

»Jaz pa«, jeclja mati, »jaz pa repetiram!« N.

Presenetiti sta hotela . . .

— Servus, Miška! Kaj si podarila včeraj svojemu možu za god?

— Oh, dragi prijatelj! Nikar ne vprašuj — hotela sem ga presenetiti za god s svojo sliko, zato sem pohajala k slikarju. Medtem je pa presenetil on mene — s slikarjem . . . Zera.

Ste obnovili naročnino?

Oporoka.

»Torej je Vaša izrecna želja, da Vas po smrti seciramo?«

»Da. Na vsak način hočem vedeti na čem sem umrl!« N.

Nemogoče.

Mati: »Sramota! Šestnajst let si šlele stara, Vera, pa se že z moškimi pajdašiš! Ali si mene kedaj videla, da bi se v tvojih letih tako daleč izpozabila?« Štefuc.

Skrajno sredstvo.

Dama: »Bruno bi me takoj zapustil, ko bi zapazil, da sem mu nezvesta.«

Olga: »Ostani mu torej zvesta, v takem položaju se mora človek posluževati tudi najskrajnejših sredstev.«

Štefuc.

Grafologija.

Priobčil Zera.

Hipokrat Susič

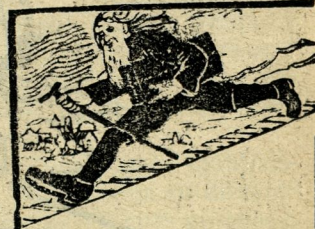
učitelj

Viloston b/B

Človek, ki nam je tu pokazal svojo vizitko, je bogat! Vendar je zakrknjenega srca in svoje premoženje zaklepa globoko v skrinjo, zato je znan pod imenom . . . . Za svojo domovino ni napravil dosedaj . . . . čeprav se hvali, da je dober rodoljub. Čudno, da še ni reduciran, ko je tak . . . . in neumen bolj kot ameriški . . . .

Tudi starost

ne ovira pri hoji, ako nosite čevlje tvrdke

R. STERMECKI, Celje št. 72, povrh tega pa si prihrani mnogo denarja, ker tako dobre kakovosti in tako moderne oblike nihče ne prodaja po tako nizkih cenah. — Ilustrovani cenik zastoj

8-6. Trgovci engro cene.

Na razpoloženju.

Pucelj.

Lovska stava.

Pri omizju je zbrana lovska družba iz male istrske vasi. Pogovor teče kakor vedno med lovci. Stari Fek, ki je izvrsten strelec pravi, da je za zajce še vedno najboljša stara puška, kakor jo ima on in ki se polni od spredaj. Drugi trde, da je najboljša angleška vinčesterca. Fek se razburi, da nese njegova dalje od angleških

«Kaj pa še!» se oglasi Mirko, dober humorist.

«Dva litra vina in še več stavim nanjo!»

«Deset litrov vina stavim, da ne bo nesla 200 korakov! Na to daljavo vam jaz držim tisti del telesa, na katerem se sedi, in če bo le eno zrno opraskalo kožo ali se sploh poznalo na obleki — plačam stavo; če bo obratno, plačate pa vi, Fek!»

«Dobro, predlog mi ugaja! Da ne bo učinek preveč hud, bom pustil v naboju samo štiri zrna. Eventualno zdravljenje boš trpel sam!»

«Velja, Fek» pravi Mirko, odide iz sobe na travnik in važno, s skritim smehljajem, odmeri točno daljino. Na cilju postavi velik kamen in se vrne, če bi Fek hotel kontrolirati.

«Že dobro,» pravi Fek in se postavi na strelni prostor. «Pojdi na cilj, Mirko, jaz sem gotov.»

«Pomerite,» pravi Mirko, «da bom videl, kako bode te merili.» — Fek pomeri, Mirko ga pa hitro prime za prej omenjeni del telesa in sune po Fekovem kazalcu tako, da je puška počila. — Mirko je dobil stavo in Fek je še tisti večer plačal deset litrov «refoška».

Zera

A tako!

A.: Ali si tudi kaj daroval za poplavljenca?

B.: »Eh, seči sem moral precej globoko v žep!«

A.: »Res? Koliko si pa dal?«

B.: »Nič, ker nisem ničesar v žepu našel!«

Štefuc.

Bahač.

A.: »Gospod Goflač, kako bi mi vstregli, ko bi mi hoteli posoditi za osem dni 1000 Din.«

B.: »Bomo videli, če imam toliko drobiža pri sebi!«

Štefuc.

V kavarni.

Natakar: »Oprostite, gospica, oni-le gospod prosí — — —«

Gospodična: »Recite mu, da nocoj ne utegnem, ker imam z drugim gospodom tu sestanek!«

Natakar: »Ne, ne, gospica: oni-le gospod prosí samo, da bi mu za trenutek prepustili — »Muhe«, ker bi jih rad čital.«

Štefuc.

Če imam din ...

Če imam din,
pijem vin,
grem v Rim,
cin, cin, cin.

Če pa nimam din,
ne pijem vin,
ne grem v Rim,
cin, cin, cin.

Daj mi din,
da pijem vin,
da nisem hin,
cin, cin, cin.

Če nimaš din,
bova oba hin,
cin, cin, cin.

Če imam din,
vse dobim,
nič ne izgubim,
cin, cin, cin.

Še danes grem v Rim,
pijem tam vin,
se veselim,
cin, cin, cin.

Tam porabim din,
hitro domov zletim,
zopet pijem vin,
cin, cin, cin.

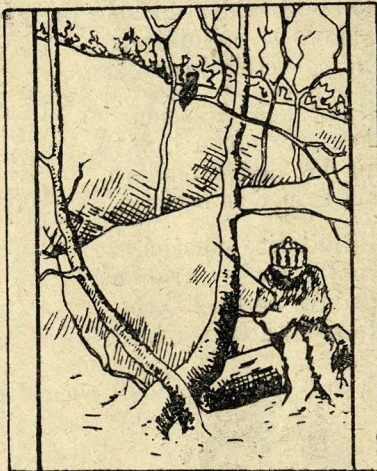
Če pa nimam din,
z menoj je hin,
adijo Rim,
cin, cin, cin.

Če imam din,
vse gre v dim,
Zraven pijem vin
cin, cin, cin.

Zdaj se pa poslovim,
ker nimam din,
ne grem v Rim,
cin, cin, cin.

Kotiček za ugankarje.

Skrivalnica.

Breg in dol
odeja bela krije,
od gora pa ostra,
neprjetna burja brije.
Čaka sinko,
mraz ga kljuje,
burja žvižga
vedno huje.
«Kje mudi se
vendar oče,
mar se vrnit
nič več noče?»

Uganka.

Zera.

Ko pride . . . .
oblečem . . . .
in grem na . . . .

Pri vseh treh besedah se menja le začetna črka.

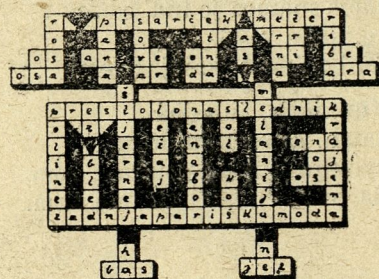
**Sotrudniki, agitirajte in
širite «MUHE».**

Rešitev uganke v 7. števil. «Muhe»

Brez luči
je še nebo
temno.

Pravilno so rešili: Karla Slabina, Ljubljana;
Kladenšek Jernej, Zdobrava pri Celju;
Malči Fric, Celje; Ferdič Bruno, Ljubljana;
Ahac Joško, Maribor.

Rešitev križanke.

Pravilno so rešili: Šmon France, Maribor;
Bon Marija, Ljubljana; Lutman Janko, Lju-
bljana; Kolšek Marija, Celje; Rožič Rezika,
Celje; Tomšič Franjo, Ptuj; Borštner Slavica,
Maribor in Vladimir Novak, Ljubljana.

Rešitev skrivalnice.

Stražnik je skrit za stražnico.

Pravilno so rešili: Bon Marija, Ljubljana;
Lutman Janko, Ljubljana; Borštner Slavica,
Maribor in Kolšek Marija, Celje.

Izmed rešilcev križanke in skrivalnice je
bila za darilo Din 100— izžrebana Marija
Kolšek v Celju.

Lepo darilo.

»S čim ste pa razveselili svojega
možička ob včerajšnjem godu?« vpraša
prijateljica gospo sodnikovo.

»S prekrasnim darom«, se odreže
gospa. »V svilnatem papirju je dobil
zavitek in s trakom lepo povezanih 200
viržink, ki sem mu jih med letom po-
lagoma pokradla. Neizmerno je bil ve-
sel.« N.

ZERA.

IBLANCA TOSTRAN IBLANCE.

Na kolodvoru smo v Ljubljani. Tam, kjer ob vratih čaka legijon »ibljajtarjev«, to je izhod. Napis nad vrati je le radi lepšega. Ko si se srečno rešil teh in oblege bataljona nosačev, se lahko vsedeš na tramvaj in — počivaš pet minut, ker tramvaj tu toliko časa stoji. Tramvajaska direkcija jako dobro ve, da po mukotrpnem prerivanju skozi izhod rabiš par minut oddiha. — Po petih minutah poglej po prog: če se bliža drugi voz, skoči doli, če ne, imaš še nadaljnjih pet minut odmora. Če je v tramvaju pretesno, vsedi se v prvi fižaker, brez skrbi, niti kočijaš niti konj se ne bodeta prebudila iz globokega

sna. Sedaj lahko zabeležiš prvi izdatek v Ljubljani: 20 para, mitnine in 70 para napitnine, ker »ibljajtarji« nimajo drobiža, da vrnejo.

Zapomni si številko odhajajočega tramvaja; dokler si boš ogledal Miklošičevo cesto in njene »pritoke«, ter ko boš občudoval Prešernov spomenik, bo »že« prihrumel od kolodvora doli, mimo tebe, tramvaj z isto številko. Konduktar bo namreč ustavil pred pošto, bo odšel v trafiko, nato k »Jer'ci na firkl«, potem bo pri prodajalki prebral »Jutro«, mogoče bo še napisal ljubavno pismo v poštne poslopju, nato bo pa takoj zdiral po Prešernovi ulici, in sicer brez kontakta, ki bi ga samo oviral pri drčanju.

Torej gremo v Ljubljano. Pripočam ti, da se najprej pobrižgaš za sobo. V Ljubljani je namreč toliko ho-

telov, da od samih hotelov še prostora ne dobiš. Ravno pred kolodvorom zija Kolodvorska ulica, ki kar mrgoli naslikanih parnikov. Po stenah parniki, v izložbah parniki — povsod sami parniki. Lahko si misliš, da si v pristanišču. To so namreč zastopništva raznih družb, ki te poceni za drag denar vržejo preko »luže«; nazaj pa tudi brezplačno »per šub«.

Na desni je nova palača Ljubljanski dvor, kino, restavracija in direkcija železnic. Kimo se odlikuje po svojih fresco-malarijah. Za kovača si jih lahko ogledaš, imaš celo uro časa da »gruntaš« — in vendar ne boš vedel, kaj slike pravzaprav predstavljajo.

Naprej na levo je »borza« trgovcev, ki nosijo svoje trgovine na trebuhih po Ljubljani. Naslov: »Pr' ta starem tišlerji«.

Juhajhijo, juhajha mojega očka ni doma . . .

Juhajhijo, juhajha
mojega očka ni doma,
celi dan bom plesala,
brez skrbi bom skakala.

Juhajhijo, juhajha,
moja mamca je tud' odšla,
oj, kako vesela sem,
lahko delam, kar jaz čem.

Juhajhijo, juhajhá,
sama, sama sem doma,
svojega ljub'ga poiskala bom,
da pride k meni na moj dom.

Juhajhijo, juhajhá,
godba nama že igra,
dobro jeva, pijeva,
zraven pa še pleševa.

Juhajhijo, juhajhá,
kako oj midva srečna sva,
sladko se poljubljava
in pa veselo kramljava.

Juhajhijo, juhajhá,
kako se midva ljubiva,
na vrt midva odideva,
na klopcu se usedeva.

Juhajhijo, juhajhá,
mojih staršev ni doma,
ljubiva se brez skrbi,
to meni dobro stri.

Juhajhijo, juhajhá,
mojih staršev ni doma,
fant moj, poskoč' nocoj,
moja ljubezen gre s teboj.

Juhajhijo, juhajhá,
pri meni lepo je doma,
noč prehitro bo prišla,
moja mama bo došla.

Juhajhijo, juhajhá,
kmalu mama bo doma,
očka tudi prišel bo,
mojemu fantu oditi treba bo.

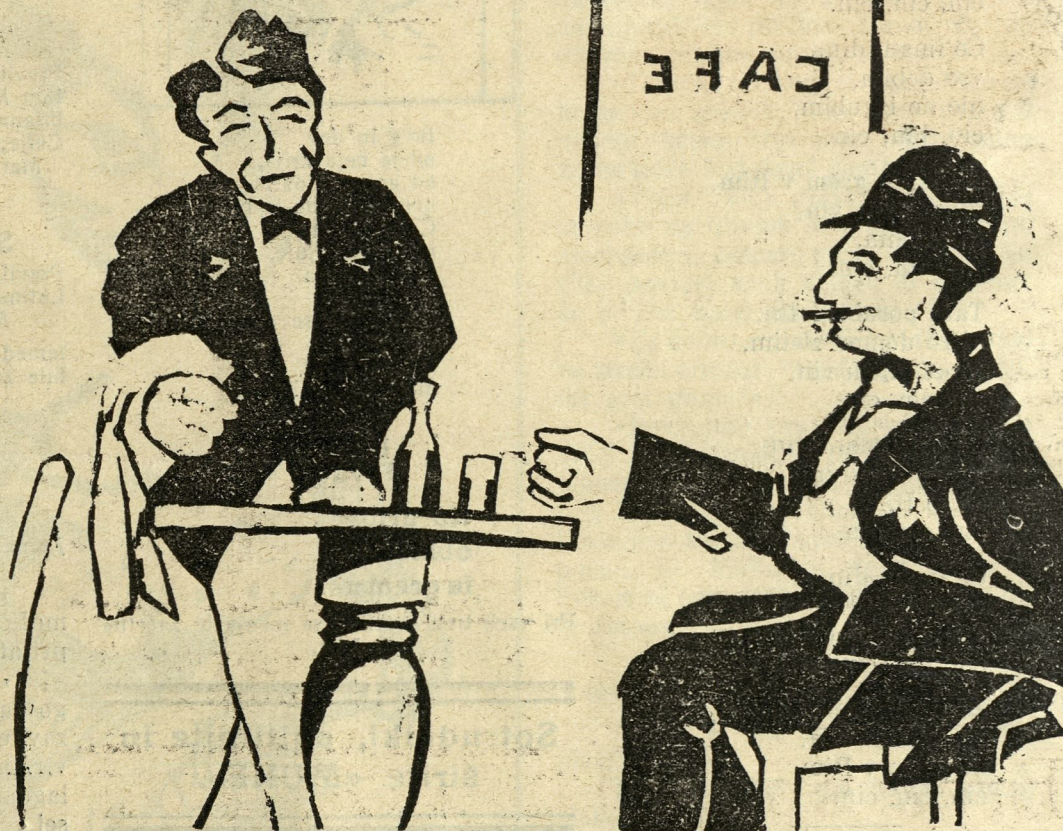
Juhajhijo, juhajhá,
ura sreče je odšla,
ura bije polnoči,
moji starši so prišli.

V kavarni.

Tenorist: »Po meni bo imenovala neka tovarna svoje vžigalice».

Baritonist (natakar): Ali ta tudi odpove kakor tvoj glas?

Za zvečer ti priporočam kavarno »Leon« takoj dalje na desno. Če imaš »orechitis« ali kako drugo ušesno bolezen, te bo gotovo ozdravil koncert kavarne. Tudi nervoznost odpraviš po dolgem in vztrajnem poslušanju »koncerta«. — V tej ulici je še par gostiln, akademski dom, še par gostiln, mestno kopališče in še par gostiln. — Ob hotelu »Štruklju«, zavijemo na desno ter se nahajamo pred tiskarno »Jutra«. Lepa tiskarna, »Jutro« je ponosno na njo in od samega napuha in ponosa se »Jutro« tiska v Narodni tiskarni.

Zrcalo Ljubljane in njenih gerentov je brez dvoma izborno Miklošičeva cesta, na kateri sedaj stojimo. Zvečer je bajno razsvetljena, da ti ne zdrsne noga na asfaltu. Potrebno razsvetljava za to cesto dajejo vse Ljubljanske ulice, ki so radi tega tako temne, da si brez

težkoč lahko noge polomiš v njih. Op. črkostavskega lerpoba: Občina se sramuje svojih ulic, zato jih vsaj ponoči pušča nerazsvetljene.

Na Prešernovem ali Marijinem trgu stoji portal Frančiškanske cerkve. Trnovčani ji pravijo »Frančiškajnar-ska« ali pa »Zmečkajnar-ska« menda zato, ker je ob praznikih tako polna, da se ljudje kar mečkajo v njej. Nazunaj je lepo, rdečkasto pobarvana, od-znotraj pa sijajna — najbolje, da si jo sam ogledaš. Za »Zmečkajnarji« je hotel Union, dremališče fijakerjev, in o pustu drenjališče maškar. Sicer pa levo in desno banke, posojilnice in odelnice. Kmalu prideš na Kralja Petra trg pred okrajno in deželno sodnijo. Spomenik med zelenjem predstavlja narodnjaka Frana Miklošiča, ki je obsojen, da na vse večne čase občuduje

portirja sodnije in da gleda, kdo gre na sodnijo, pa se vrne šele čez par mesecev ali let nazaj. Na gorenjem delu Miklošičeve ceste je še nova palača Okrožnega urada za zavarovanje delavcev z moderno kliniko, kjer se zdravijo — delodajalci.

Dunajska cesta nima zanimivosti razen par pritličnih »palač«, kjer se prodaja tobak in vroče klobase (brez kislega zelja). Oostalo so same trgovine, kavarne in pred njo »Figabirt«. Na kraju ulice, pred pošto, štrli v zrak največji »neboder« Ljubljane, palača Kreditne banke. Tu imaš kavarno in bar Emona. V baru se naješ in napiješ tako poceni, da je vedno nabito poln — zraka in praznih sedežev. Vis-a-vis Kreditne je Elefont, hotel Slon, sklonišče lesenih, valutnih in konjskih šiberjev in trgovcev. (Dalje prih.)

Švedski standard pisalni stroj „**HALDA**“ model 12
izdelek svetovno priznanega švedskega dela, industrije in tehnike.

Generalno zastopstvo za vso Jugoslavijo:

Ant. Rud. Legat & Co., Maribor, Slovenska ulica 7.

Telefon 100

Krajevni zastopniki se iščejo.

Telefon 100

Listnica uredništva.

A. Velkavrh, Ljubljana: Ako imate dobre stvari, radevolje pričemo. — Dr. Bajt, Maribor: Za 2. številko prepozno došlo, sicer pa objavimo v 3. številki, pošiljajte redno, vendar samo dobre, izvirne stvari. — Vladimir Novak, Ljubljana: Zakaj ste pisali »rešitev« pri g. Gor. Val . . . ? — Kunčič M., Lj.: Zakaj je izostal obljubljeni prispevek? H. dobite koncem vsakega meseca. — A. Švajgelj, Tr—je: Prispevke pošiljajte čimprej, aktualne pa vsaj 4 do 5 dni pred izidom lista. — Kovač, Maribor: Oglasite se, A. Šiška, Ljubljana: Vaši prispevki so za ogromno večino naših čitateljev nerazumljivi. Poskusite kaj drugega. — Vsem sotrudnikom: Pošiljajte samo *dobre* stvari.

Nagajiv.

Gospa: »Jaz si bom pustila te dni preiskati svoje zobovje pri vas, gospod doktor!«

Zobozdravnik: »Prosim, milostiva, kar pošljite mi jih sem!« N.

Cenjenim razprodajalcem,

kateri še niso vposlali obračunov prodanih izvodov, prosimo, da to nemudoma store.

Odslej se naj obračuni vpošiljajo koncem vsakega meseca, za tri številke skupaj. Zamudniki naj si zapomnijo, da s tem povzročajo upravi samo nepotrebno delo in stroške. Kdor prejema premalo ali preveč izvodov, naj to z dopisnico javi upravi. Prodajalci na deželi naj ne vračajo neprodanih izvodov celih, temveč zadostuje, da izrežejo samo glave istih. *Trgovci in trafikanti, ki še nimajo »Muhe« v razprodaji in so pripravljene list v razprodajo vzeti, naj javijo svoj naslov upravi.*
Reduciranje.

Na novo urejena električna brusarna

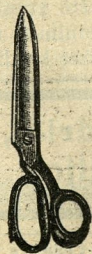
Pavel Blasutto

CELJE. Dečkov trg (poleg vojašnice)

se priporoča za brušenje v to stroko spadajočih del.

Cene nizke!

Postrežba točna!

Ho, ho, kdo ne pozna **HLADINA**
ki kregajo ga za **Valentina?**

Otrok vsak že zna,
Kje trgovina je njegova.
V Prešernovi ulici ima lokal
Kjer Nemcem Bog cerkev je dal.
Z reklamno ne dela velik krava!
Ker roba njegova - hvali se sama
To pravi v Celju vsaka že dama.
Bolj kot ženinu vsaka nevesta
Trgovcu Hladinu bod' zvesta;
Ženin, k' pri njem kupuje robo
Naj ne boji se za žensko zvestobo,
Zato: Obiši i ga še to uro!
— Pri njem kupuj manufakturno,
Ker tako Hladin ima naturo,
Da jako ročni daje.
Vsakdo takoj k Hladinu naj gre,
In vedno pri njem kupuje naj vse!

Brez špasa!

Najcenejša manufakturna trgovina v
Celju je

LJUBLJANSKI MAGACIN

Kralja Petra cesta št. 13.

Zahtevajte brezplačno cenike!

Kr. dvorni dobavitelj

Tovarna in rafinerija špirta, tovarna likerjev, ruma, konjaka ter veležganjarna i. t. d.

P. Teslić, Sisak

nudi svoja bogata skladišča vsakovrstnih priznana najboljših pijač.

Zahtevajte brezplačne cenike!

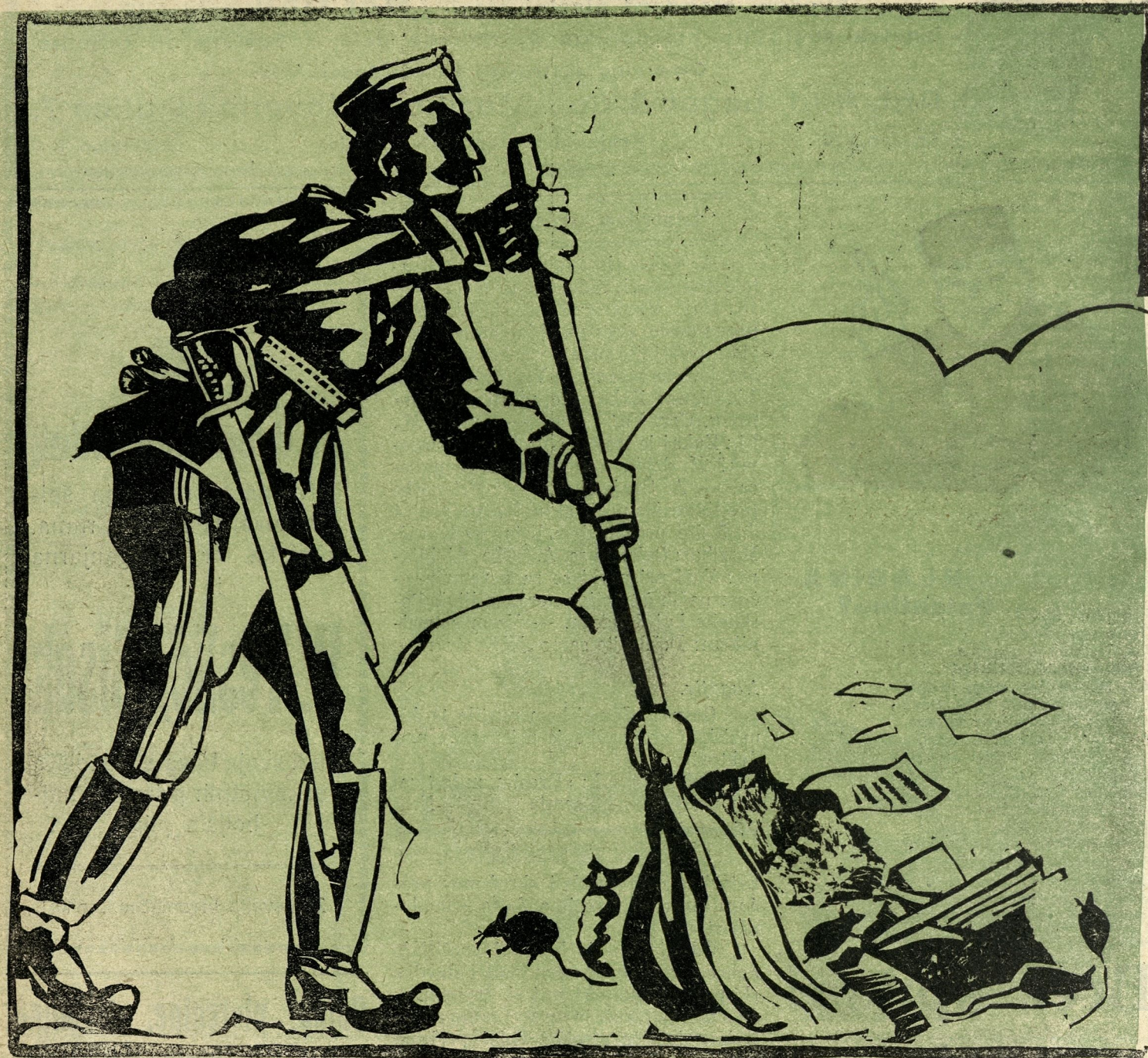
Volna, pletenine, drobnina, perilo, galanterija, parfumerija.

Zaloga „**KARO**“ čevljev po originalnih cenah.

32-6 Gaspari-Faninger naslednik

Slavko Černetič,
Maribor, Aleksandrova c. 23.

Nova doba . . .

Čiščenje v prometnem resortu . . .

Sveže in dobro Rokošinekovo zelje

se dobi edino v Gaberju št. 63 in št. 154 kakor tudi vsak dan na Glavnem trgu v Celju.

Vinko Vabič, Žalec

- ◆ kupuje po najboljših cenah hmelj.
- ◆ Prodaja najceneje vse vrste
- ◆ 27-6 umetnih gnojil.

LASTNI DOM

registrovana kreditna in stavb. zadruga
v Celju 26-6

Prešernova ulica št. 6.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodnejše. Pri naložbi zneska po Din 20— se dobi hranilnik na dom. Daje posojila in menične kredite

**Družinam v razvedrilo,
se «Muhe» naročijo!**

M. RAUCH

Veletrgovina stekla in porcelana
CELJE, Prešernova ulica št. 4.

Priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih šip, slik in vse v to stroko spadajoče predmete.

Izhaja v Celju 1, 10, in 20. vsakega meseca. - Naslov: Uredništvo in uprava lista «Muhe», Celje, poštni predal 13. — Objavljeni prispevki se honorirajo, poslani rokopisi se ne vračajo. — Inserati: 65 × 1 mm Din 1.25. — Poštni čekovni račun št. 14 568 v Ljubljani. Nar. čnina znaša celoletno Din 40.—, polletno Din 23.—, četrletno Din 12.— za Jugoslavijo, za inozemstvo četrletno Din 15.—. Podružnici v Ljubljani, Cerkevna ulica št. 21. in v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 45.